

**Brev till Sophie Elkan från
Selma Lagerlöf: 1905-1907 : L
84:1 - 252**

Lagerlöf, Selma,

HS L 84:1

Ykänske

Jag har legat ett par dagar, men jag har inte på länge varit så sjuk som i fjol och om det nu vare öfver för denna gång skulle jag inte klaga. Men jag är inte säker på att inte det hela kan vara reumatism som bryter ut vid väderleksförändringar. Men kan det ju varit skarlan stormar litet här och där och icke, då jag kommer mig nog har vi åter vänt skilla Kalla Rättvitsväder här i Felen och nä.

Pi alla, som ha lofat åtskilliga är i säerskap med reumatismen ha naturligtvis fått stor respekt för den och det är därför, som vi inte kunna låta bli att skrämman upp dig. Men du som känner dig själv så väl vet nog, att du kan mer än ditt norra kinnskänt, så snart du har fått misshet om hvad du har i dina fingrar. Är det gilt, så betas det givare att du har en sked uricidier kvar morgon och dricker gjumt vatten i mängder, som så snälligt ättas från tre till fem glas om dagen. Fru Urdén hade fått gilt i händerna, därför att hon hade stått och lagt iskalla anslag om något af barnen, som var sjukt och den gick bort om fem veckor genom den behandlingen. Den där krusöppningen och denna betydelse reumatism, det är nädert, men jag kan alltid hört, att den som har reumatism kan vara näder på att bli urgamal. Facter Anna har också lofat lofat länge med sina brottiga fingrar och jag håller på att du alljänt är ett godt lif. Lifet behöfver du inte vara ängsig för, men många plågor och närighet att

hvar som kan fört kommandot 8000 Riksdaler / till mig eller på min värd, öppnar och kan
hvar som kan fört kommandot 8000 Riksdaler / till mig eller på min värd, öppnar och kan

De äro här vänta helminingens kända öfver Soluna.

vara sig kan ju komma. Jag hoppas att du inte
me bli oändligt nästan sådär då det som
Laurvig eller Kuznack. De äro goda för ingenting
Det enda skälet där ^(en reumatisk natur) när bra af både
luft och vatten är oöfverträffad. De andra ställena
fönsterna är bara med sina våldsamme kurer
och man blir tunga att komma tillbaka är
eftar är. Nåja ändligt brukar ju vara väte
förfärdig. Jag skulle allt önska att du kunde
ligga stilla på din rygg i fjärdan stund, utan
att rätta en människa, utan att skriva brev,
bara hvilat så att nerverna kunna att lösa, för de
äro nog nu mycket ännu och komma för lite i
dallring. Du behöfde inte göra dig för den stund
tycker jag, men du borde vara en fjärdan der spe
dig för närvarande. Jag undrar om Dagens vara så viktigt för
för dig i år.

Det var betydligt och mycket komiskt det du
skref om Ellen Key. Det är ju så djälfullt, att det bar
de gå så, då en människa har så mycket begäring
så mycket förföljelser, så mycket dyrkan och försen-
far allt så mycket ~~dyrbart~~, men jag trodde att hon
ända hade en så mild svensk natur, att hon kunde
stå emot alltihop. Det var klart, att du tyckte,
att jag inte är som hon. Det enda jag skulle
vilja ha af det hon äger är den stora kruskorp
om mannor af människans innersta tankar och
ädeln, som hon måtte sitta inne med.

Den där historien om svensken är jag alltså
dig till. Jag kan ju inte rekommendera till att allt är
mycket litet, men jag kan fram till mitt på
helt andra vägar — Historien om gästgärdet
hade jag ju hört som barn. Du vet att jag
aldrig håller mina källor hemliga, men denna
naga har jag aldrig läst —

Ingemar har varit från Esteborg. Om farkter ligger anslut
kan man väl inte heller göra något